

пазѣше чистота, водата се преваряваше, хлѣбътъ се препичаше и пр. Благодарение на енергичния лѣкаръ д-ръ Станчевъ холернитѣ заболявания почнаха да намаляватъ.

Храната, обаче, все бѣ недостатъчна. Всички хранителни запаси се подвозваха отъ тила. Въ околността нѣмаше никакъвъ фуражъ за конетѣ. Превозването отъ тила бѣ затруднено отъ лошитѣ и разкаляни пѣтища вследствие на постояннитѣ проливни дъждове. Нормално войницитѣ получаваха по 750 гр. хлѣбъ, но имаше дни, когато имъ се даваше по 500, 400, 100 гр., а въ нѣкои дни хлѣбъ никакъ не бѣ даванъ.

Следъ дълго и тегостно очакване какъвъ ще бѣде изходътъ отъ започнатитѣ преговори за примирие, най-после на 21 ноемврий на стана при Калфакъой се получи известие, че на предния день е сключено примирие, по силата на което военнитѣ действия се прекратяватъ отъ 20 ноемврий 19 часа (7 ч. сл. пл.). Тази новина се посрещна съ радостъ отъ войницитѣ.

Споредъ постановлението за примирието дветѣ воюващи страни се задължаваха да изпратятъ делегати въ Лондонъ, гдето ще се състои конференция за изработване условията за окончателния миръ. Дветѣ страни си запазваха правото за възобновяване на военнитѣ действия, обаче при условие, че страната, която пожелае да наруши примирието, е длъжна четири дни по-рано да предизвестить противната за възобновяване на военнитѣ действия.

По случай сключването на примирие Негово Величество Царътъ издаде следната знаменателна заповѣдъ по действащата войска:

„Офицери, подофицери и войници!

Съ сключването на примирието първиятъ периодъ отъ войната съ Турция се свърши. Като се повръщамъ къмъ недавнашното минало, не мога съ чувство на особена гордостъ и признателностъ да не си спомня за славнитѣ дѣла, които Вие извършихте. България на вѣчни времена ще пази паметта на падналитѣ герои, Ваши братя, а на Васъ, останалитѣ живи, настоящото и бждещитѣ поколѣния ще извиятъ лаврови вѣнци. Сега възползвайте се отъ почивката, за да се пригответе за нови усилия, въ какъвто случай, не се съмнявамъ, че Вие ще покриете Вашитѣ знамена съ още нови неуведаеми победни вѣнци“.

Следъ сключване на примирието Щабътъ на действащата войска реши да оттегли българската армия отъ Чаталджанската позиция на линията Странджа — Синекли — Ерегли, на която да срещне турцитѣ въ случай, че се подновятъ военнитѣ действия. Задъ новата позиция, наречена тилна, се опредѣлиха квартирни райони, гдето трѣбваше частитѣ да си отпочинатъ, да се устроятъ, като имъ се възлагаше едновременно да работятъ по укрепването на новата позиция. На старата позиция бѣха оставени въ района на I армия — 10-а п. дивизия, а въ района на III армия — 4-а п. дивизия. Назначението на тѣзи дивизии бѣше да охраняватъ войскитѣ, които почиватъ назадъ.

За 11-и п. Сливенски полкъ бѣше опредѣлено да се разположи на квартири въ с. Бююкъ Чаушли. Полкътъ трѣбваше да